

Vaqif İsaqoğlu

DEMIŞƏM

***Qarşıdan 8 Mart Qadınlar bayramı gəlir.
Ömür-gün yoldaşıma nə hədiyyə edəcəyimi
düşünmədim. Bu şeiri yazdım. Axı etiraf
vicdanın səsidir və bir də etiraf edən adam
qüvvətli olur, - deyirlər.***

Bağbanı olmuşam özgə bir bağın,
Fikirdən soluxub o gül yanağın.
Evə qayıdanda səhərə yaxın,
Mən sənə hər dəfə yalan demişəm.

Bir gözəl görəndə səni unudub,
Saçımda görünən dəni unudub,
Başqa birisinin əlindən tutub,
Başqa birisinə canan demişəm.

Halına bir dəfə mən yanmasam da,
Çox zaman qayğına qalanmasam da,
Mən özüm özümə inanmasam da,
Sən mənə həmişə inan demişəm.

İnsafa gəlmədim sən neyləsən də,
Çəkib qılıncını hey teyləsən də,
Sən mənə yüz dəfə can söyləsən də,
Canımı özgəyə qurban demişəm.

Səninlə nə qədər dava salmışam,
İlan tək qəlbini azmı çalmışam?!
Gah küsdürüb, gah könlünü almışam,
Gah da səndən yaxşı-yaman demişəm.

Bu illər ərzində dözdün nələrə,
Həyatın çox zaman döndü zəhərə.
Qəlbinə dəymişəm azı yüz kərə,
Coşub-bağırılmışam, qan-qan demişəm.

İncitsəm də sənin kimi pərinə,
Gözüm üstə saxlamışam yerini.
Qadan alım, bilməsəm də qədrini,
Səndən yoxdu, mən hər zaman demişəm.

Sildin ürəyimdən qəmi, kədəri,
Gözəl arzularla açdıq səhəri.
Anam bu dünyadan köçəndən bəri,
Sən oldun qeydimə qalan, demişəm.

Daha qocaldıbdı bu həyat məni,
Körpə uşaq kimi gəl, oynat məni.
Yaşaya-yaşaya sən yaşat məni,
Səniz yaşamaram bir an, demişəm.

Qəm yemə, Vaqifi fələk yıxanda,
Gülümsə, yoxluğum səni sıxanda.
Ay Bəyaz, bəzənib çölə çıxanda,
Ey Günəş, sən çıxma, dayan, demişəm.